

A Semmelweis Egyetem Pető András Kar hallgatói részvétele a 35. OTDK-n

Aranyosi Zsuzsanna

A Semmelweis Egyetem 2020. szeptember 2–3. között megrendezésre került TDK versenyén, a Konduktív Pedagógia és Neveléstan szekcióban bemutatott dolgozatommal elért első helyezést tette lehetővé számomra azt a megtisztelő feladatot, hogy TDK kutatásomat bemutathattam a 35. Országos Tudományos Diákköri Konferencián. Az idei évben, az elmúlt évekhez képest rendhagyó módon, minden résztvevővel egyetemben, online módon csatlakozhattam az eseményhez.

Kutatásom a társadalmi szemléletformálás elősegítésének lehetőségeit elemezte a kisiskolás korosztályú, ép fejlődésmentű gyermekek körében. Vizsgálataim eredményét bemutató dolgozatomat a *Gyógypedagógia elméleti és történeti témakörei 1.* tagozat Pedagógiai, Pszichológiai, Andragógiai és Könyvtártudományi szekció, Pedagógiai alszekciójában prezentálhattam.

Zsűrielnök és tagok neve:

Dr. Pető Ildikó (Debreceni Egyetem) – elnök

Némethné dr. Tóth Ágnes (ELTE)

Bozsikné Víg Marianna (Miskolci Egyetem)

A fentnevezett szekcióban indult 10 résztvevőből mindösszesen ketten kutattuk a mozgáskorlátozott gyermekek, tanulók integrációját érintő témában. A másik dolgozat Szegeden vizsgálta a mozgáskorlátozott tanulók integrált, inkluzív nevelését-oktatását.

A többi pályamunka gyógypedagógiai kérdéskört érintett. Néhány ilyen téma a teljesség igénye nélkül: *autizmus spektrumzavar és ADHD* („Társas vakság – az autisták világa”, „Az elfogadás művészete. Az állat-asszisztált intervenciók emocionális hatásai ADHD-val, autizmussal diagnosztizált gyermekek esetében”, „ADHD-s gyermekek közoktatási helyzete és társadalmi hatása”), *értelmi fogyatékoság* („Értelmileg akadályozott gyermekeket nevelő családok pénzügyi támogatása Magyarországon”, „Pedagógusok fogyatékosokkal szembeni attitűdje”).

A prezentációm és az előzetes írásbeli anyagot elemző bírálatok egyaránt kiemelték, hogy a bemutatott pályamunkám hiánypótlónak tekinthető, hiszen olyan témával foglalkozik, amely kissé sablonossá vált a tudományos vizsgálódások területén, annak ellenére, hogy rendkívül aktuális. Pozitívan értékelték a vizsgálati minta elemszámát – a kutatásomban 109 gyermek vett részt.

A zsűritagok egyöntetűen arra bízattak, hogy amennyiben módomban áll, mindenképpen érdemes lenne tovább folytatni a vizsgálatot, további nevelési-oktatási intézményeket bevonva és a kérdéskörök pontosításával és további mélyítésének lehetőségével elemezni az összefüggéseket.

Az előremutató és pozitív javaslatok és bírálatok a téma fontosságát és aktualitását erősítették meg bennem. Azt gondolom, hogy az országos megmérettetésen való részvétel egy kiemelt szakmai lehetőség volt a vizsgálat bemutatására, de a kutatás jelentőségét legfőképpen az eredmények hasznosíthatósága adja, melynek segítségével növelhető a mozgássérült gyermekek társadalmi integrációjának sikeressége és ezen túlmutatóan a valódi inklúzió lehetőségének támogatása.

A hallgató témavezetője dr. Tenk Miklósné dr. Zsebe Andrea, konzulense Mátyásiné Kiss Ágnes.

Nagy Brigitta

2020. november 30-án lehetőségem nyílt a szakdolgozati kutatási témámat prezentálni a Kari TDK keretein belül. A konduktív napirendbe való beépítési lehetőségeit vizsgáltam az augmentatív és alternatív kommunikációnak. Az őszi fordulót követően, nagy megtiszteltetésként, képviselhettem Karunkat a 35. Országos Tudományos Diákköri Konferencián.

Az írásbeli pályamunkákat értékelték először, amit a bizottság tagjai véleményeztek. Mind a három bírálatot pozitív visszacsatolásnak tudom tekinteni, amelyek közül egyet jelentős elismerésként fogadtam: „A pályamunka szerzője a kutatás ismertetésével új módszertani ösvényt nyithat meg a konduktív pedagógia számára. Bemutatta és meggyőzően bizonyította, hogy más – egyébként ismert, és rendelkezésre álló – kiegészítő módszerek, kiemelten az AAK illeszthetők a konduktív pedagógia jól működő gyakorlatához. Ez a lehetőség óriási felkiáltójel és értékes, egyben innovatív szakmódszertani lehetőség a szakma számára. Külön érdeme a dolgozatnak, hogy az ifjú kutató saját gyakorlati tapasztalataira építette a kutatást, minek alapján rendkívül állhatatos és elkötelezett a kutatási téma iránt, amit széles körű, többféle kutatómódszertani lehetőséget felhasználva vitt végig. Következtetései a szakma számára relevánsak és előre mutatók. A kutatási folyamat részeinek ismertetése precíz, jól követhető, a tézisek megértését számos diagram, melléklet támogatja. Pozitívum, hogy a szerző nem elfogult az eredményekkel kapcsolatban, tisztában van azzal, hogy „az esetleges bevezetés hosszas, nagy volumenű átszervezésekkel, valamint rengeteg munkával járna, viszont érdemes lehet az általa elérhető sikerek tekintetében vizsgálni az elgondolást” (37. o.), s ezt képes kimondani is. A megmutatott eredmények hozzájárulhatnak a tudományterület továbbfejlődéséhez, a pályamű szakmai közegben nagyfokú érdeklődésre tarthat számot, ezért annak bemutatását feltétlenül javaslom.”

A kisiskolások tanulásának és tanításának módszertana megnevezésű tagozatban, a Tanulás- és Tanításmódszertani – Tudástechnológiai Szekción belül tarthattam meg a dolgozattal kapcsolatos előadásomat. Biztató, elismerő értékelésekben részültem a prezentációt követően. Az említett sok pozitívumot megőrizve, nagy örömmel nézek vissza az elmúlt időszakra és az OTDK-n való részvételre.

A hallgató témavezetője: dr. Túri Ibolya.